

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.36/2016/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. május 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t:

A folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. január 26. napján kihirdetett Kb.II.1/2016/6/II. számú ítéletét megváltoztatja.

A **I.r.** és **II.r.** vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (ezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

Az így kiszabott 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetés megfizetésére mindkét vádlottnak 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez.

Ha a vádlottak a pénzbüntetést nem fizetik meg, illetve egyhavi részlet megfizetését elmulasztják, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

II.r. vádlott esetében a vele szemben kiszabott pénzbüntetésből 8 (nyolc) napi tételnek megfelelő összeget lerovottnak tekint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 13.710 (tizenháromezer-hétszáz tíz) forint bűnügyi költség megfizetésére **II.r.** vádlottat kötelezi.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. január 26. napján kihirdetett Kb.II.1/2016/6/II. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 5 hónapi részletfizetést engedélyezett. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ c) pontjába ütköző folytatólagosan, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért - mint többszörös visszaesőt - 80 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 80.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A kiszabott pénzbüntetésbe a **II.r.** vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítva, 8 napot lerovottnak tekintett. Mindkét vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a **II.r.** vádlottat az eljárás során felmerült 32.500,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére, az I.r. vádlott vonatkozásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés és szolgálati viszony megszüntetése, míg a II.r. vádlott esetében börtönbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében. Az I.r. vádlott védője szintén három napi gondolkodási időt tartott fenn, és a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be felmentés érdekében. A II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. Az I.r. vádlott a részére kézbesített ítélet ellen fellebbezést jelentett be kézbesítési íven, irányának megjelölése nélkül.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.203/2016/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, ennek keretében a vádlottak büntetését súlyosítsa, és velük szemben a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján szabjon ki börtönbüntetést, melynek végrehajtását az I.r. vádlott esetében a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdései alapján próbaidőre függeszse fel. Az I.r. vádlottat a Btk.137.§-a alapján fokozza le, míg a II.r. vádlottal szemben mellékbüntetésül a Btk.61.-62.§-ai alapján szabjon ki közügyektől eltiltást. Indítványozta az ítélet rendelkező részében a Be.258.§ (2) bekezdés e) pontjára figyelemmel azt feltüntetni, hogy az I.r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontja alapján a büntetés $\frac{2}{3}$, míg a II.r. vádlott a Btk.38.§ (2) bekezdés b) pontja szerint a végrehajtandó büntetése $\frac{3}{4}$ részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Átiratában utalt arra, hogy az I.r. vádlott esetében a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés törvénysértően enyhe. Hivatkozott továbbá arra, hogy a II.r. vádlott esetében többszörös visszaesői minőségét is értékelve az, hogy a bűncselekményt felbujtóként követte el semmiképpen sem értékelhető különös méltánylást érdemlő körülménynek. Figyelemmel a többszörös visszaesőkre vonatkozó speciális bünteteskiszabási rendelkezésekre, a II.r. vádlottal szemben a Btk.33.§ (4) bekezdése nem alkalmazható, esetében kizárólag végrehajtandó börtönbüntetés kiszabása lehetséges.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes, írásbeli indokolását, amelyben változatlanul az I.r. vádlott felmentésére tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy a titkos információgyűjtés során keletkezett adatok alapján a Nemzeti Védelmi Szolgálat elmulasztotta időben megtenni a feljelentését, a Be.206/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt nyombani feljelentési kötelezettségének nem tett eleget, mert a megalapozott gyanút alátámasztó telefonbeszélgetésre 2014. május 9-én került sor, míg az ügyben a feljelentést 2014. június 30-án tették. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtés keretében beszerzett lehallgatási anyag bizonyítékként nem használható fel, ezért a bizonyítékok köréből történő kirekesztését indítványozta. Utalt továbbá arra a védő, hogy az I.r. vádlott a II.r. vádlott részére részben nem valós, vagy olyan adatokat szolgáltatott, amelyek egyébként nyilvánosak, magánszemélyek által is hozzáférhetők. Hivatkozott továbbá arra, hogy az I.r. vádlott munkakapcsolatban állt a II.r. vádlottal nyomozóként, mintegy informátorként foglalkoztatta a II.r. vádlottat, így a bizalmi viszony fenntartása érdekében történő információ-átadás megalapozza a célhoz kötöttséget. Ezért az I.r. vádlott cselekménye nem tekinthető jogellenes magatartásnak. Az előzőekben foglaltakra figyelemmel az I.r. vádlott védője arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a helyes ténybeli következtetés levonásával az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást változtassa meg, és védencét az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolással együtt tartotta fenn.

A II.r. vádlott védője perbeszédében a védenca terhére bejelentett ügyészi fellebbezés elutasítását, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy munkakapcsolatot tartott fenn a II.r. vádlottal. Utalt arra, hogy nem valós vagy hiteles adatokat adott át neki, tehát nem követett el bűncselekményt.

A katonai ügyész, az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az I.r. vádlott védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson rövid bűnösséget tagadó nyilatkozatot tett, azonban tartalmilag vallomása ténybeli beismerő vallomásnak tekinthető. Kihallgatása végén védője kérdésére egyébként felelősségét elismerő nyilatkozatot tett. A II.r. vádlott a tárgyaláson szintén úgy nyilatkozott, hogy nem érzi magát bűnösnek, azonban ténybeli beismerő vallomást tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben ténybeli beismerő vallomásaik, a titkos információgyűjtés során keletkezett telefonlehallgatási anyag, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 4-6. oldalain foglalkozott az általa megismert bizonyítékokkal, 1 és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatát fogadta el a tényállás alapjául. Így foglalkozott a katonai tanács a vádlottak azon védekezésével, hogy a magatartásuk azért nem valósít meg bűncselekményt, mert az I.r. vádlott csak valótlan információt adott át a II.r. vádlottnak. A titkos információgyűjtés kapcsán keletkezett jelentések szövegéből azonban egyértelműen megállapítható, hogy a II.r. vádlottat leginkább érdeklő körülmény tekintetében az I.r. vádlott valós adatokat közölt a telefonbeszélgetés során, illetve, hogy ezeket személyesen írásban is átadta. Foglalkozott az elsőfokú katonai tanács a titkos információgyűjtés során keletkezett telefonlehallgatási anyag felhasználhatóságával. Vizsgálta, hogy az a bizonyítási eljárás során törvényesen beszerezett bizonyítékként figyelembe vehető-e. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ezt a bizonyítékot felhasználhatónak látta. Nem fogadható el ugyanis az a védői érvelés, hogy a telefon lehallgatások anyaga azért nem használható fel bizonyítékként, mert a feljelentés tekintetében a törvényben előírt nyombaniség követelménye nem valósult meg. A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 74/2009. számú véleménye foglalkozik a kérdéssel, felsorolva azokat a körülményeket, amelyeknek vizsgálata szükséges az ott írt haladéktalanság, jelenleg már nyombaniség megállapíthatóságához. Szükséges rögzíteni azonban, hogy a történeti tényállás szerint egymást követően különböző időpontokban töltött le és adott át információt az I.r. vádlott. Nem csupán egyetlen adat, egyetlen időpontban történő megismerésére, illetve átadására került sor, tehát az elsőfokú bíróságnak a titkos információ gyűjtés keretében keletkezett lehallgatási anyag felhasználása tekintetében hozott döntése érdemben eredményesen nem támadható. Ehhez kapcsolódóan külön említést érdemel, hogy mind az I.r., mind a II.r. vádlottak a nyomozás során gyanúsítottként történő kihallgatásukkor ténybeli beismerő vallomást tettek anélkül, hogy a vonatkozásukban a lehallgatási anyag felhasználásra került volna. Megállapítható továbbá az is, hogy a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa vizsgálta az I.r. vádlott azon védekezését, hogy az

az általa informátorként foglalkoztatott II.r. vádlott bizalmának fenntartása érdekében, tehát a munkájához kapcsolódóan közölt-e adatokat. Ezzel kapcsolatban a rendelkezésre álló iratok alapján helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság azt, hogy az információk megszerzése és átadása semmiféle összefüggésben nem volt az I.r. vádlott által feldolgozott büntetőügyekkel. Ezt az érvelést a másodfokú bíróság még annyiban egészíti ki, hogy ilyen vádlotti védekezés pontosan megjelölt jogszabályi hivatkozás és azt alátámasztó dokumentáció hiányában nem fogadható el.

A másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a rendelkezésre álló bűnügyi kérdőjegy adatai alapján a II.r. vádlott személyi körülményeit az 1. pont alatt feltüntetett elítéltetése tekintetében annyiban egészíti ki, hogy a II.r. vádlott különös visszaesőként került elítélésre, melynek során 5 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetést és valamint 200.000,- ft pénzbüntetést is szabtak ki vele szemben. A feltételes szabadságra bocsátás időpontja 2010. november 3. volt, és a feltételes szabadság próbaideje 2011. november 2.-án telt le. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a felmentésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A katonai tanácsa az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor I.r. vádlottat a Btk.305.§ c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, míg II.r. vádlottat a Btk.305.§ c) pontjába ütköző folytatólagosan, felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében mondta ki bűnösnek. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete 6. és 7. oldalain kifejtett jogi álláspontját. Azt csupán annyiban egészíti ki, hogy: Az I.r. vádlott a Btk.459.§ (1) bekezdés 11.k. pontja alapján tekintendő hivatalos személynek. A jogi minősítést, a célzat fennállását vitató védői érveléssel szemben helytállóan hivatkozott a törvényszék katonai tanácsa arra, hogy a II.r. vádlott oldalán jogtalan előnyként jelentkezett az, hogy ingyenesen és adminisztratív ügyintézés nélkül juthatott hozzá azonnal az I.r. vádlottól a saját érdekét szolgáló adatokhoz.

A súlyosításra irányuló katonai ügyészi fellebbezés az indítványtól eltérő formában alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel mindkét vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a cselekmény tényleges tárgyi súlyára, az I.r. vádlott eddigi hibátlan életvezetésére, családi körülményeire figyelemmel lehetőséget látott enyhítő rendelkezésével alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A másodfokú katonai tanács azonban a cselekmény nagyobb társadalomra veszélyességére figyelemmel szükségesnek látta az I.r. vádlott esetében a napi tételek számának emelését, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre súlyosította. A törvényszék katonai tanácsa enyhítő rendelkezésként tévesen hivatkozott ezen vádlott esetében a Btk.82.§ (2) bekezdés d) pontjára és (3) bekezdésére, mivel az ő esetében a pénzbüntetés kiszabásának lehetősége a Btk.33.§ (4) bekezdésén alapszik. Ezért a jogszabályi hivatkozást a másodfokú bíróság ilyen értelemben helyesbíti. A II.r. vádlott esetében a Btk.89.§ (1) bekezdésében írt, a többszörös visszaesőkre vonatkozó speciális büntetéskiszabási szabályra figyelemmel azonban csak a Btk.89.§ (2) bekezdése és a Btk.82.§ (1) bekezdése alkalmazásával, különös méltánylást érdemlő esetben lehet enyhébb büntetési nemre áttérni. Ilyen különös méltánylást érdemlő körülményként vehető figyelembe a II.r. vádlott esetében a megnehezült családi körülményei, de leginkább az, hogy a cselekmény társadalomra veszélyessége szempontjából súlyosabb I.r. vádlotti cselekményhez képest

még többszörös visszaesőként is eltűzött lenne, és a belső arányokat megbontaná a II.r. vádlottal szemben a részesként elkövetett cselekményért kiszabott szabadságvesztés büntetés. Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett a Kaposvári Törvényszék, amikor a II.r. vádlottal mint többszörös visszaesővel szemben lehetőséget látott pénzbüntetés kiszabására. Nem kétséges azonban, hogy összegében 80.000,- ft pénzbüntetés nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat, annak súlyosítása szükséges. Ezért a másodfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre súlyosította. A pénzbüntetések megfizetésére mindkét vádlott részére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett, a Btk.50.§ (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával. A Btk.51.§ -a alapján mindkét vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. A másodfokú bíróság - az elsőfokú katonai tanáccsal egyezően - a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időre figyelemmel rendelkezett annak a pénzbüntetésbe történő beszámítására a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdéseiben írtaknak megfelelően. Az ítéletábra álláspontja szerint az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben a megváltoztatott pénzbüntetések szolgálják megfelelően a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú katonai tanács a II.r. vádlottat kötelezte a másodfokú eljárás során kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be.338.§ (1) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. május 6.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. május 6.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül

Iván Erika
bíróági ügyintéző